

Ferocactus acanthodes (Lem.) Br. et R.

Ferocactus N. L. Britton et J. N. Rose 1922

V tomto případě nejde o nějaký velkorod, nicméně jde o jedny z nejcharizmatičtějších kaktusů vůbec. „Feráků“ je kolem 40 druhů, vyskytují se od úpatí hor jižního Utahu v USA, přes jihozápad Spojených států do Mexika, kde je největší koncentrace druhů vůbec, vyskytují se na území většiny států. Vesměs se jedná o rostliny velkého vzrůstu, přesně tyto kaktusy můžeme znát z westernů. Jejich hlavní krása není v květech, ale v různobarevných trnech, když se *Ferocactus* na jaře odí do nových trnů, je to, jako kdyby vykvetl. Touto nádherou nás těší do podzimních měsíců. Co se pěstitelského hlediska týče, jedná se o rostliny v zásadě bezproblémové (najdou se výjimky), důležité je dodržet několik zásad, tj. teplé umístění, pro optimální vývoj rostlin maximálně světlé stanoviště (byť snesou i mírný polostín). Zálivku ve správnou dobu, to znamená sice hojnou, ale vždy po předchozím proschnutí substrátu! Nesmí se zapomenout na hnojivo v největším růstu. Větší rostliny oceňují mělké misky, nekoření hluboko. „Citlivé“ především na chlad jsou *F. lindsay*, *latispinus* a *robustus*, z nichž ten první nejvíce. Ferokaktusy jsou královská disciplína a vyžadují královskou péči, ale při pevném dodržení několika málo zásad je většina z nich bezproblémová, klidně i na jižním okně panelového domu.

Mammillaria microcarpa Engelm

Mammillaria Haworth 1812

Jedná se o tzv. velkorod kaktusů. Hrubým odhadem zahrnuje kolem 300 druhů, což jej dělá jedním z největších, ne-li vůbec největším rodem v celé rodině kaktusovitých. V přírodě je můžeme najít od jihovýchodního Colorada v USA přes Mexiko (zde je největší koncentrace druhů), střední Ameriku a Karibik, až po Kolumbii a Venezuelu, nicméně sběratelé uvádějí i hraniční oblasti Brazílie. Z toho vyplývá, že v tomto rodu je možno nalézt rostliny nejrozdílnějších nároků. Patří sem náročné pouštní rostliny (*M. tetrancistra*, *microcarpa*, *viridiflora*), kaktusy, které lze u nás považovat za mrazuvzdorné (*M. heyderi*, *meiacantha*, *wrightii*), jihomexické, karibské a další rostliny (*hernandezii*, *nivosa*, *pectinifera*, *prolifera*...), z nichž některé se dokonce nechají s velkým úspěchem kultivovat na našich osluněných bytových oknech. Dále sem řadíme i rarity, jimž je potřeba věnovat velice specifickou péči, takové, které reagují na každý přehmat „stonáním“, či nás rovnou opustí. Jedná se především o tzv. „velkokvětě“ (*haudeana*, *saboae*, *theresae*...), nicméně nutno připomenout i takovou, s níž mnoho kaktusářů začínalo, *M. prolifera*, nesmírně vděčně rostoucí, kvetoucí a plodící rostlinka. V „mamlích“ si tak každý téměř určitě vybere to své.

JIHOČESKÉ MUZEUM V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH,
Specializovaná základní organizace ČZS „Orchidea“ České Budějovice
a Klub kaktusářů České Budějovice

TRADIČNÍ VÝSTAVA **ORCHIDEJÍ** bromélií, sukulentů, jiných exotických rostlin a hmyzu

Otevírací doba:
pondělí – neděle
9:00–17:30 hodin

16. 2. – 25. 2. 2018

Zveme návštěvníky na příští výstavu orchidejí, která se uskuteční v Jihočeském muzeu opět v únoru 2019.

Náš kontakt: Specializovaná základní organizace ČZS, „Orchidea“ České Budějovice

e-mail: pavel.roubin@seznam.cz

www.muzeumcb.cz

Phragmipedium kovachii

Jihoamerický rod *Phragmipedium* je příbuzný s asijskými střevíčníky rodu *Paphiopedilum*, vzájemně se však nekříží. Nejkrásnějším, asi nejvzácnějším a obtížně pěstovatelným zástupcem rodu je poměrně nedávno objevené ***Phragmipedium kovachii***. Nádherný exemplář „kováčů“ s téměř dvacetimetrovými květy kraloval letos v rozsáhlé sbírce našeho kolegy v Lelekovicích u Brna. Nádhera! Hybridní *Phragmipedia*, často s jasně červenou barvou, se dají pěstovat i v bytě, v době růstu vyžadují bohatší zálivku.

Catasetum Orchidglade

Orchideje subtribu *Catasetinae* mají domov v tropické Americe. Jsou to celkem robustní epifytické rostliny s protáhlými pahlízami s opadavými listy. Poměrně velké květy mají pysk helmovitě uzavřený, nebo půlkruhovitě rozšířený do podoby jakési satelitní antény. Na obrázku je hybridní ***Catasetum Orchidglade***. Pěstování je vcelku snadné, v době růstu rostlin vyžadují teplo a pravidelnou zálivku, po zežloutnutí a opadu listů rostlině dopřejeme suchou a trochu chladnější periodu.

Lycaste Geyser Gold x (Lycaste Capricorn Vulcan x Angulocaste Paul Gripp)

Pokud bychom si nevšimli vejčitých pahlíz, mohly by nám robustní rostliny rodu ***Lycaste*** připomínat nenáročnou pokojovku *Aspidistra elatior*, známou jako kořenokvětka či ‚domácí štěstí‘. Jenže velké listy koncem růstové periody opadají a v úpatí pahlíz se objeví množství pupat a posléze velkých a nápadných květů na jednotlivých, šupinovitými listeny pokrytých stoncích. Hybrid na snímku má poněkud krkolomný název: *Lycaste Geyser Gold x (Lycaste Capricorn Vulcan x Angulocaste Paul Gripp)*. Pěstujeme ve větších nádobách v temperovaných podmínkách s chladnější periodou v období klidu.